

Matuszala Maria

KATOLICKI MIESIĘCZNIK ZIEMI WĄGROWIECKIEJ

ŚWIATŁOŚĆ

ROK VI

WĄGROWIEC

CZERWIEC 1999

ISSN 1234-9623

NR 6 (63)

M

STÓŁ SŁOWA BOŻEGO

3.06.1999r. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Boże Ciało.

Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne.

Czyt.: Pwt 8,2-3.14b-16a; Ps 147b; 1 Kor 10,16-17; J 6,51-58.

Izraelici żywili się w czasie wędrówki przez pustynię manną-chlebem z nieba. Chrystus - nowy Mojżesz mówił swym słuchaczom, że On jest prawdziwym Chlebem z nieba, ale innym niż jedli ich ojcowie. Oni umarli, kto zaś spożywać będzie ten Chleb, będzie żył na wieki.

6.06.1999r. 10 Niedziela Zwykła.

Bogu składaj ofiarę dziękczynną, spełnij swoje śluby wobec Najwyższego.

Czyt.: Oz 6,3-6; Ps 50; Rz 4,19-25; Mt 9,9-13. Kolejny raz Ewangelia ukazuje tajemnicę Bożego wyboru i powołania. Jezus wybierał i powoływał do grona Apostołów ludzi, którzy zdaniem Jego przeciwników najmniej się do tego nadawali. Sam Mateusz, celnik opisując swoje powołanie, przypomniał słowa Jezusa podkreślające, że więcej pragnie miłosierdzia niż ofiary oraz że nie przyszedł powoływać sprawiedliwych, ale grzeszników. Mateusz porzucił komorę celną i poszedł za Jezusem oddając w jego służbę wszystkie swe zdolności. Każde powołanie jest wyrazem Bożego miłosierdzia.

Mateusz, celnik opisując swoje powołanie, przypomniał słowa Jezusa podkreślające, że więcej pragnie miłosierdzia niż ofiary oraz że nie przyszedł powoływać sprawiedliwych, ale grzeszników. Mateusz porzucił komorę celną i poszedł za Jezusem oddając w jego służbę wszystkie swe zdolności. Każde powołanie jest wyrazem Bożego miłosierdzia.

13.06.1999r. 11 Niedziela Zwykła.

Bliskie jest królestwo Boże, nawracajcie się i wierzyć w Ewangelię..

Czyt.: Wj 19,1-6a; Ps 100; Rz 5,6-11; Mt 9,36-10,8.1

Izrael składał się z dwunastu pokoleń. Wybór dwunastu Apostołów to początek nowego Izraela. Wybór ten był łaską darmo im daną, bez żadnych ich zasług. Łaską było także udzielenie władzy nad duchami nieczy-

stymi. Wysłanie na pracę misyjną było zadaniem wypływającym z tej łaski. Wypełnienie tego zadania miało być przepelnione świadomością: „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie”. Wszystko w życiu nadprzyrodzonym jest łaską daną nam bez żadnych zasług. Chrześcijanin winien się dzielić tymi dobrami, które otrzymał od Pana.

20.06.1999r. 12 Niedziela Zwykła.

Wysłuchaj mnie, Panie, bo łaskawa jest Twoja miłość.

Czyt.: Jr 20,10-13; Ps 69; 1 P 5,12-15; Mt 10,26-33.

Łęk paraliżuje ludzkie działanie. Chrystus Pan znając ludzkie serca wielokrotnie kierował do swych uczniów wezwaniem: „Nie bójcie się” i zachęcał ich do odważnego wyznawania Go przed ludźmi. Uczeń Jezusa musi być człowiekiem odważnym. Cierpienia zadawane przez wrogów Chrystusa i Kościoła oraz ich groźby nie powinny Go przerażać, paraliżować jego działania i ograniczać w ogłoszeniu prawdy. Ufając Bożej Opatrzności, winien stale podejmować wyznawanie Chrystusa przed ludźmi. Żadna groźba ze strony wrogów nie może przesłonić chrześcijaninowi groźby utraty Boga na zawsze.

27.06.1999r. 13 Niedziela Zwykła.

Na wieki będę śpiewał o łasce Pana, moimi ustami będę głosił Twą wierność przez wszystkie pokolenia.

Czyt.: 2 Krl 4,8-11.14-16a; Ps 89; Rz 6,3-4.8-11; Mt 10,37-42.

Chrześcijanin powołany do pełnienia apostolskich zadań winien pamiętać o wskazaniach, jakie Mistrz dał apostołom. Miłość do Jezusa musi być naczelną zasadą wszystkich poczynania. Kto miłuje ojca lub matkę więcej niż Jezusa, nie jest Go godzien. Człowiek miłujący Jezusa musi być gotowy na cierpienia, a nawet na śmierć. Musi umieć za przykładem Mistrza dźwigać krzyż. W niesieniu krzyża jest klucz do osiągnięcia prawdziwego szczęścia. Wyznawca Chrystusa musi być gotowy do utraty życia doczesnego, by zyskać wieczne.

Boże Ciało

Od najwcześniejszych dni chrześcijaństwa czczone było Ciało i Krew Pana Jezusa. Jednak wprowadzenie święta Bożego Ciała zawdzięczamy objawieniom św. Juliany. Urodziła się ona w 1193 roku w Retinnes, w pobliżu belgijskiego miasta Liege. Już jako szesnastoletnia zakonnica w klasztorze Sióstr Augustianek otrzymała łaskę mistycznych przeżyć i wizji. Usłyszała między innymi: „Co sprawia mi ból - to brak święta, które pragnę ustanowić. Jest to święto Najwyższego i Najświętszego Sakramentu Ołtarza. Obecnie tajemnica ta jest czczona tylko w Wielki Czwartek, ale w tym dniu rozważa się moją Mękę i Śmierć. Dlatego pragnę, by inny dzień był wyznaczony do czczenia Sakramentu Ołtarza przez całe Chrześcijaństwo...”

Uroczystość z wdzięcznością wspominająca ustanowienie Sakramentu Ołtarza obchodzona jest od 1246 roku w Leodium, a Papież Urban IV w 1264 roku ustanowił to święto dla całego Kościoła na czwartek po niedzieli Trójcy Świętej.

Za pontyfikatu Papieża Jana XXII (1316-1334) do Mszy św. i nabożeństwa dołączono uroczystą procesję, w której konsekrowana w liturgii mszalnej Hostia jest niesiona w mon-

strancji. Procesja zatrzymuje się przy czterech ołtarzach, gdzie śpiewane są fragmenty Ewangelii o tematyce eucharystycznej. Na zakończenie udziela się błogosławieństwa na cztery strony świata. W ten sposób Kościół staje się widoczny jako pielgrzymujący Lud Boży, pokrzepiany w swej wędrówce mocą Bożego pokarmu.

W tym dniu publicznie wyznajemy swoją wiarę, przyznajemy się do Chrystusa idąc za Nim w procesji. Udział w niej ma nam też uświadomić, że podobnie jak kapłan w procesji, tak my mamy nieść Chrystusa przez swoje życie: nie wstydzić się Go nie tylko w kościele czy w domu, lecz także w pracy, w kawiarni i na ulicy.

Niech tegoroczna procesja umocni w nas cześć do Najświętszego Sakramentu.

/na podstawie: ks. Janusz Buduj, Boże Ciało/

Procesja przed południem

po Mszy św. o godz. 10.30 w kościele farnym.

Procesja po południu

po Mszy św. o godz. 17.00 w kościele św. Wojciecha.

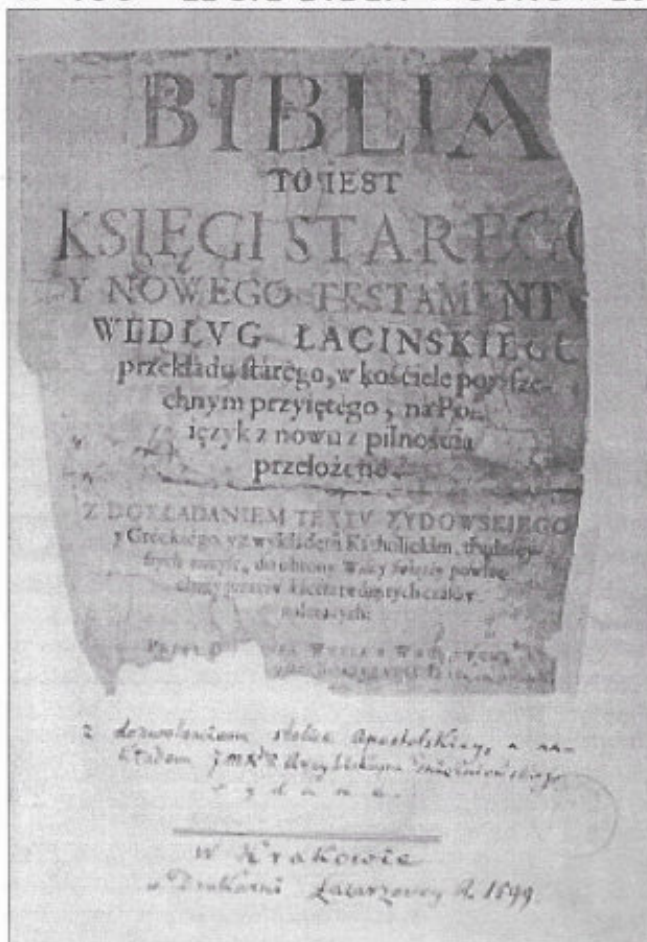
W niedzielę w Oktawie Bożego Ciała

po Mszy św. o godz. 11.00 w kościele bł. Michała Kozala.

MOJA BIBLIA

W 400 - LECIE BIBLI WUJKOWEJ

W bieżącym roku mija 400 lat od pierwszego wydania Starego i Nowego Testamentu w przekładzie księdza Jakuba Wujka, najwybitniejszego i najbardziej znanego wągrowszczanina, który najpiękniej przetłumaczył Biblię na nasz język ojczysty. Dzięki temu jest jednym z twórców polskiej kultury narodowej. W związku z tym jubileuszem wydana została Biblia Wujkowa w nowym opracowaniu.

Dla przypomnienia - kim był nasz wielki rodak - wspomniane zostaną najważniejsze fakty z jego życia. Ksiądz Jakub Wujek urodził się w Wągrowcu w 1541 roku. Młody Jakub pierwsze nauki pobierał w szkole wągrowskich cystersów. W czternastym roku życia wyjechał na dalsze studia do Wrocławia, następnie Krakowa, Wiednia i Rzymu. Po ukończeniu nauki pełnił obowiązki nauczyciela i rektora kolegów jezuitów w Poznaniu, Wilnie i Koloszwarcze na Wę-

grzech oraz kaznodziei, budowniczego szkół i ich administratora, a także wychowawcy bratanka króla Stefana Batorego. Przede wszystkim jednak pracował nad przekładem pism Starego i Nowego Testamentu, pragnąc udostępnić ich treści wszystkim Polakom. Dzieło to uczyniło go nieśmiertelnym w bibliistyce, literaturze i językoznawstwie polskim oraz było natchnieniem dla wielu najwybitniejszych pisarzy i poetów, między innymi: Adama Mickiewicza, Juliusza Słowackiego, Cypriana Kamila Norwida i Henryka Sienkiewicza.

Liczne obowiązki i podróże oraz wyczerpująca praca nad przekładem nadwężywały siły vitalne księdza Wujka, toteż chętnie przyjeżdżał w rodzinne strony na krótki odpoczynek. Ratowanie zdrowia było jednak pozorne, bo każdy pobyt w Wągrowcu to jednocześnie głoszenie kazań, słu-

chanie spowiedzi, polemika z miejscowymi innowiercami oraz rekolekcje głoszone cystersom i mieszczanom. Związki księdza Jakuba Wujka z Wągrowcem musiały być bardzo silne, skoro w nowo wybudowanym kościele farnym ufundował ołtarz pw. św. Krzyża, usytuowany on był przy ołtarzu głównym. O jego przywiązaniu do rodzinnego miasta świadczy także fakt, że wszystkie swoje pisma podpisywał, dodając „z Wągrowca”. Nadmierna praca, niewygody licznych podróży, troska o rozwój zakładanych przez siebie kolegiów spowodowały, że zmarł w opinii świętości w 57 roku życia. Pochowany został w podziemiach kościoła św. Barbary w Krakowie.

Wkład księdza Jakuba Wujka w dzieje chrześcijaństwa i kultury narodowej w Polsce najpełniej oddają słowa księdza kardynała Stefana Wyszyńskiego umieszczone na wągrowskim pomniku: „dał mowie polskiej Pismo Święte”. Przez 367 lat Pismo Święte w przekładzie naszego rodaka

było jedynym obowiązującym tekstem biblijnym w polskim Kościele rzymskokatolickim. Dopiero Biblia Tysiąclecia przetłumaczona przez benedyktynów tynieckich z okazji Milenium państwa polskiego zastąpiła tekst wujkowy. Nadal jednak jest on wydawany w całości lub we fragmentach.

W związku z 400-leciem pierwszego, epokowego wydania Pisma Świętego w przekładzie księdza Jakuba Wujka, Prymasowska Seria Biblijna opublikowała kolejną edycję Biblii Wujkowej. Przez prawie dwadzieścia lat ksiądz Janusz Frankowski dokonywał transkrypcji oryginału z 1599 roku. Polegała ona na zachowaniu dawnego języka z zastosowaniem dzisiejszej ortografii i interpunkcji, co znacznie ułatwia jej odbiór współczesnemu czytelnikowi, zachowane zostały jednak oryginalne inicjały.

Wstęp do nowego wydania Biblii Wujkowej napisał ksiądz arcybiskup Henryk Muszyński Metropolita Gnieźnieński. Wspominał w nim, że Wągrowiec jest miastem, w którym ksiądz Wujek... /Dokończenie na str. 5/

PRYMASOWSKA SERIA BIBLIJNA

BIBLIA

w przekładzie księdza Jakuba Wujka z 1599 r.

Transkrypcja typu „B” oryginalnego tekstu z XVI w. i wstępy ks. Janusz Frankowski

OFICyna WYDAWNICZA „VOCATIO”

Znają życiorys Maryi

Podczas piątej edycji konkursu pod hasłem „Chcę oprzeć głowę o kamień wiary” uczestnicząca młodzież szkolna musiała wykazać się wiedzą o życiu Maryi, Matki Jezusa a także znajomością historii Sanktuariów Maryjnych w Częstochowie, Licheniu, Kalwarii Zebrzydowskiej, Dąbrówce Kościelnej, Górcie Klasztornej. Temat tegorocznego konkursu „Maryja, Matką Jezusa” został wybrany przez organizatora czyli przez Gminny Ośrodek Kultury

w Leknie w związku ze zbliżającą się pielgrzymką Ojca Świętego do Polski. Uczestnicy po zaliczeniu testu pisemnego zostali ocenieni przez jury konkursu, które wyłoniło trójkę laureatów. Życiorys Maryi najlepiej znali Katarzyna Paszek, Tomasz Śliwiński i Marta Ziętek wszyscy z Damasławka. Na ten sam temat odbyło się 29 kwietnia podsumowanie konkursu plastycznego, na który wpłynęły 242 prace. Tak wielkie zainteresowanie konkursem

przerosło oczekiwania organizatorów. Na wystawie prezentowane były obrazy malowane ołówkiem, tuszem i węglem. Postrzec można było także prace wykonane z wyklejanki i wycinanki. Wszystkie zachwyciły pomysłowością i precyzją wykonania. Po długich debatach ośmioosobowe jury pod przewodnictwem dyrektorki placówki, Krystyny Urbańskiej, wyłoniło najlepsze prace, chociaż wszystkie wzbudzały zainteresowanie sympatyków tej sztuki. Za pomysłowość i oryginalność I-miejsce zdobyła siedmioletnia Aleksandra Bednarska z Lekna, II-locatę uzyskała Magdalena Woźniak również z Lekna, a trzecią była Klaudia Winkel z Wągrowca. W grupie drugiej bezkonkurencyjni okazali się: Tomasz Michalak i Sylwester Marczyk z Wągrowca oraz Marcin Śliwiński z Damasławka. Z grona najstarszych, najlepszy rysunek wykonała Marlena Politowska, a dwie następne lokaty zdobyli: Dorota Wicher z Damasławka i Jakub Lica z Wągrowca. Ponadto, dodatkowymi nagrodami wyróżniano: Tomasza Michalaka z Wągrowca, Łukasza Jedlińskiego z Wiatrowa i Magdalenę Paszek z Damasławka. Podczas podsumowania proboszcz parafii leknieńskiej, ks. Krzysztof Opiola, wręczył nagrody ufundowane przez urząd Gminy w Wągrowcu, lekarza weterynarii z Lekna oraz „Niedzielę Gnieźnieńską”.

Jan Maćkowiak

Z okazji Św. Floriana

Pierwsze dni maja to okazja do świętowania przez rycerzy św. Floriana. I tak pierwszego maja w Kozielsku Druhowie Ochotniczych Straży Pożarnych uroczysto uczestniczyli we Mszy Św. Natomiast drugiego maja we Farze Druhowie Ochotniczej Straży Pożarnej w Wągrowcu uczestniczyli we Mszy Św., którą celebrował proboszcz parafii p.w. św. Jakuba Apostoła, ks. prałat Heliodor Grabias. Ksiądz Dziekan podziękował strażakom za dotychczasowe działanie, niesioną pomoc dla lokalnej społeczności i życzył, aby św. Florian miał ich zawsze w opiece. Ochotnikom towarzyszył w niedzielnej sumie komendant powiatowy PSP, kpt. Arkadiusz Wójcik, który wraz z przewodniczącą Rady Miejskiej Grażyną Pijanowską wręczyli najbardziej zasłużonym strażakom odznaki „Za Zasługi we Współzawodnictwie Ppoż”. Odznaczenia otrzymali: Robert

Jakubiak, Józef Springer, Jan Księżniakiewicz, Jan Przybył, Jerzy Drzastwa, Jan Jarzyński, Hieronim Nowak. Po części oficjalnej druhowie sprawdzali celność

oka strzelając z broni pneumatycznej (wiatrówek). Po oddaniu trzech strzałów największą ilość punktów zgromadzili: Artur Senger, Marek Senger, Maciej Piechowiak. Następnie najstarsi druhowie wspominali odległe tradycje jednostki, która jest jedną z najwcześniej powstałych w Polsce, istnieje już 131 lat.

Tekst, foto: Jan Maćkowiak

DOSTOJNY JUBILEUSZ

W dniu 29 maja 1999 roku w wągrowieckim kościele farnym odprawiona została dziękczynna Msza święta jubileuszowa z okazji 70 rocznicy powołania zakonnego Siostry Joanny Soczki ze Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo. Siostrę Joannę znają wszyscy mieszkańcy naszego miasta. Od ponad 60 lat Wielebna Jubilatka przemierza jego ulice. Do niedawna nosiła ulgę wszystkim cierpiącym, dzieciom i dorosłym. Później służyła zmarłym mieszkańcom Wągrowca, przygotowując ich do ostatniej ziemskiej wędrówki. Do dnia dzisiejszego codziennie rano, jeśli tylko pozwalają na to siły i sprzyja pogoda, uczestniczy w porannej Mszy świętej w kościele

farnym, polecając Bogu Kościół, Ojca Świętego, Duchowieństwo oraz wszystkich, których kiedyś znała.

Szczegółowa relacja z uroczystości jubileuszowych ukaże się w numerze lipcowym „Światłości”.

Siostrze Joannie

w 70. rocznicę powołania zakonnego
hojnych łask Bożych,
za Jej wielką miłość do Boga i ludzi,
za Jej nieprzymuszoną wolę
czynienia dobra,
za przykład służby i gorliwości

Wdzięczni i pamiętający
o modlitwie
Kaplani i Lud Boży Wągrowca

Wągrowieckie Dni Biblijne

W czasie trwania Świątowych Dni Biblijnych (2 - 26 maja 1999) z inicjatywy Zespołu Synodalnego przy Parafii pw. św. Jakuba Apostoła w kościele farnym i kaplicy pw. bł. Michała Kozala wygłoszone zostały referaty dotyczące życia i działalności księdza Jakuba Wujka oraz Pisma Świętego w Jego tłumaczeniu, ze szczególnym zwróce-

niem uwagi na wydaną w tym roku transliterację Biblii Wujkowej. Zorganizowano także dwa niedzielne kiermasze wydawnictw biblijnych. W Muzeum Regionalnym wystawiono różne wydania Pisma Świętego w przekładzie księdza Jakuba Wujka oraz Biblię w językach: hebrajskim, greckim i łacińskim. W czasie trwania wystawy od-

bywały się lekcje muzealne dotyczące Biblii Wujkowej i jej roli w polskiej kulturze narodowej.

Leokadia Grajkowska

(dokończenie ze strony nr 3)

otrzymał staranne wykształcenie umożliwiające dalsze studia oraz miejscem, w którym pamięć o „wielkim ziomku” jest do dnia dzisiejszego bardzo żywa. Podkreślił także ogromną rolę jaką odegrała Biblia Wujkowa w polskiej kulturze narodowej.

Na zakończenie ksiądz Arcybiskup napisał, że przyjmując po 400 latach wznowione wydanie Biblii w tłumaczeniu księdza Wujka, wyraża serdeczne życzenie, aby przyczyniło się ono do tego, żeby tekst biblijny, „dzięki któremu myśli Boże i nauki Chrystusowe stawały się w każdym pokoleniu własnością wiernych” były tym samym także dla pokoleń przyszłego tysiąclecia. Dalej ksiądz Arcybiskup pisze: „Niech święty Wojciech, patron Polski i Gniezna, który przyniósł Ewangelię naszemu narodowi i wierność względem niej przypieczętował własną męczeńską śmiercią, uprosi nam łaskę, by Boże przesłanie zawarte w księgach Pisma św. było światłem, mocą i natchnieniem

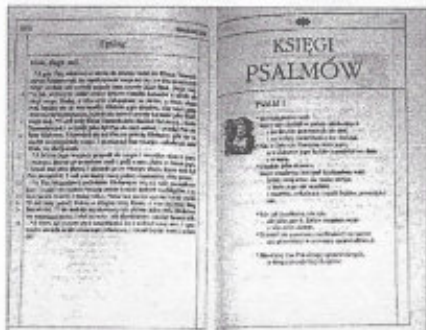
Polaków także w następnym, już bliskim, tysiącleciu. Wielkie zaś Rocznice: Tysiąclecie śmierci św. Wojciecha w r. 1997 i jego kanonizacji w r. 1999, a następnie Wielki Jubileusz Dwutysiąclecia od narodzin Chrystusa w roku 2000, który zbiega się z tysiącleciem istnienia pierwszej Diecezji i Metropolii w piastowskim Gnieźnie, niech staną się dla całego Kościoła w naszej Ojczyźnie niezwykłą okazją, by „z odnowionym zapalem powrócić do Biblii”, „odkryć ponownie Chrystusa naszego Zbawiciela i Ewangelizatora”. Łaska zaś czekających nas Jubileuszów niech przyczyni się zgodnie z programem, nakreślonym przez Jana Pawła II w Tertio Millennio adveniente, do ożywienia wiary i świadectwa życia chrześcijańskiego”.

Autor transkrypcji wyraził natomiast życzenie, żeby to wydanie Biblii Wujkowej stało się wielką radością dla wszystkich miłośników Słowa Bożego, w przekładzie dokonany przez naszego wielkiego rodaka, i było „prawdziwą ozdobą naszych księgozbiorów”. Na za-

kończeniu ksiądz Janusz Frankowski przytoczył życzenia księdza Jakuba Wujka zamieszczone we wprowadzeniu do Nowego Testamentu z 1593 roku: „Chceszli być błogosławiony, kochajcie się w Zakonie Pana i Mistrza twego, Jezu Chrysta, a rozmyślaj w Nim ustawicznie we dnie i w nocy, chwaląc Pana Boga i dziękując Mu za niewymowne dary i dobrodziejstwa Jego. [...] a mnie też grzesznego w swych modlitwach racz przypominać”.

Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w tłumaczeniu księdza Jakuba Wujka powinno być także dzisiaj czytane i rozważane, szczególnie przez mieszkańców Wągrowca. Miasta, które pokochał, do którego chętnie i często przyjeżdżał, i które o nim pamięta.

Leokadia Grajkowska

Pismo Święte w przekładzie
ks. Jakuba Wujka oraz „Biblię
Tysiąclecia” a także Komentarze
do tekstów Starego i Nowego
Testamentu można kupić

w Księgarni
**Zenona i Piotra
Muszyńskich**
w Wągrowcu
przy ulicy Szerokiej.

"Dzieło człowieka odpowiedzią na wezwanie Ojca"

Podczas II Dni Kultury Chrześcijańskiej w Wagrowcu organizowanych przez Akcję Katolicką przy Parafii pw. św. Wojciecha (22 - 25 kwietnia 1999 r.) w wągrowskim Muzeum Regionalnym prezentowane były dwie wystawy. Do ich zrealizowania włączyła się Akcja Katolicka przy Parafii pw. Wniebowzięcia NMP i Zespół Synodalny przy Parafii pw. św. Jakuba Apostoła.

Na pierwszej z nich zatytułowanej: „Dzieło człowieka odpowiedzią na wezwanie Ojca” eksponowano szaty i naczynia liturgiczne oraz szukę sakralną, które udostępnił Księża Pro-

PRZEMÓWIŁ

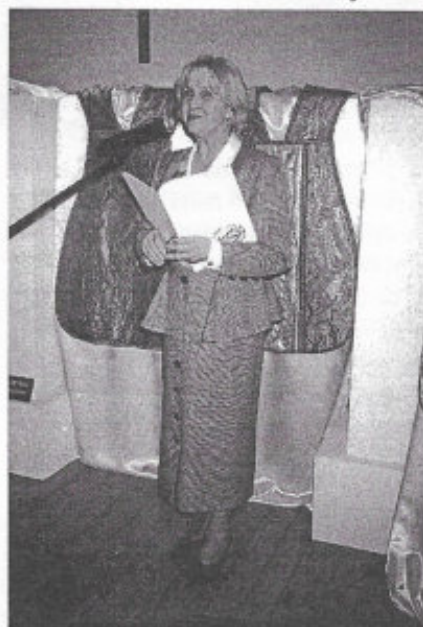
DO NAS PRZEZ SYNA

boszczowie miejscowych parafii. Jej inicjatorem był ksiądz kanonik Andrzej Rygielski - główny organizator Dni. Wystawa miała przybliżyć mieszkańcom Wagrowca to, co ogląda się na co dzień, a na co nie zwraca się zazwyczaj uwagi - piękno przedmiotów służących sprawowaniu liturgii. Niektóre z nich pamiętają czasy, kiedy w Wagrowcu przebywali cystersi.

W czasie zwiedzania można było dowiedzieć się o dziejach i przeznaczeniu poszczególnych eksponatów.

Druga wystawa nazwana: „Moja Ziemia Święta” prezentowała prawie sto fotogramów z pielgrzymki do Izraela oraz Cypru i Grecji. Ich autorem był ksiądz Walter Rachwałik, pallottyn z Poznania. Ekspozycja miała przybliżyć mieszkańcom Wagrowca kraje biblijne i zachęcić ich do pielgrzymki do ziemskiej ojczyzny Jezusa i miejsc znanych z Dziejów Apostolskich. Wystawy cieszyły się dużym zainteresowaniem.

Leokadia Grajkowska

WIECZÓR POEZJI KS. JANA TWARDOWSKIEGO

Podczas tegorocznych Dni Kultury Chrześcijańskiej, które przeżywaliśmy pod hasłem „Przemówił do nas przez Syna” w filii Miejskiej Biblioteki Publicznej na Osiedlu Wschód mieliśmy okazję wsłuchiwać się w słowa poezji ks. Jana Twardowskiego.

Wiersze przeplatane były biografią autora oraz homiliami Jana Pawła II.

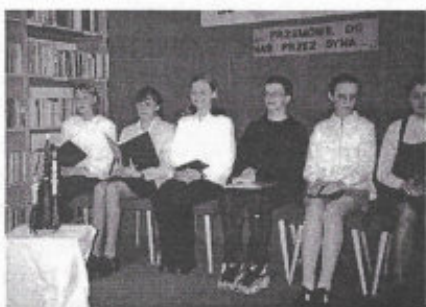
Półmrok rozświetlony płomieniami świec stworzył odpowiedni nastrój do utworów, których tematem były rozważa-

nia mówiące o relacjach wobec drugiego człowieka i życia.

Młodzi wykonawcy potrafili zgromadzonych gości wprowadzić w głęboką zadumę. Byli nimi: Anna Andrzejewicz, Daria Heler, Konrad Synoradzki, Monika Jerzakowska, Katarzyna Średzka, Karolina Makowska, Ilona Truszkowska i Iza Małecka.

Spotkanie przeżywane było w wyjątkowej atmosferze i przy filiżance aromatycznej kawy.

Zofia Hernik

I Komunia Święta w Kozielsku

„To czyńcie na moją pamiątkę”- powiedział Jezus do swoich uczniów podczas ostatniej wieczerzy.

Wspólnota z Chrystusem i życie, które nam obiecał, są możliwe tylko wtedy, gdy się razem spotykamy i spożywamy Chleb Życia.

9 maja br. W parafii pw. św. Józefa w Kozielsku, z rąk ks. proboszcza Bogdana Łybka po raz pierwszy Jezusa do swego serca przyjęło 14 dzieci: Bogumiła Janacz, Elżbieta Jaworska, Łukasz Kabaciński, Jarosław Lewandowski, Kamil Molenda, Michał Niewiadomy, Piotr Nowak, Hubert Stróżyński, Piotr Synoradzki, Natalia Szymańska, Anna Śliwińska, Katarzyna Tucholska, Piotr Wicher, Justyna Wójcińska.

Podczas mszy św. dzieci pierwszokomunijne ofiarowały ks. proboszczowi zielony ornat oraz stulę. Po południu, po nabożeństwie majowym dzieci otrzymały pamiątkowe obrazki z wizerunkiem Ojca Świętego.

Komunia św. jest wielką radością. Ona sprawia, że jesteśmy szczęśliwi żyjąc z Jezusem, w miłości Boga, Ojca naszego. Więc możemy modlić się:

„Oby wszyscy ludzie, Panie,
zjednoczyli się wokół Ciebie
na święteczną ucztę,
która nie będzie miała końca...”

Anna Borczykowska

BIERZMOWANIE

Każdy wierzący po raz pierwszy jest obdarowany darem Ducha Świętego podczas sakramentu chrztu świętego.

Następny etap to sakrament bierzmowania. Umacnia i ubogaca życie wiarą. Wyposaża chrześcijanina w dary, które są mu

potrzebne do pełnego życia w Kościele.

Dnia 30 kwietnia br. w kościele pw. Bł. Michała Kozala podczas uroczystej Eucharystii sprawowanej przez ks. biskupa Bogdana Wojtusia młodzież klas ósmych przyjęła sakrament bierzmowania, w obecności rodziców, krewnych, katechetów, nauczycieli i wychowawców.

Czcigodny Księżu Proboszczu

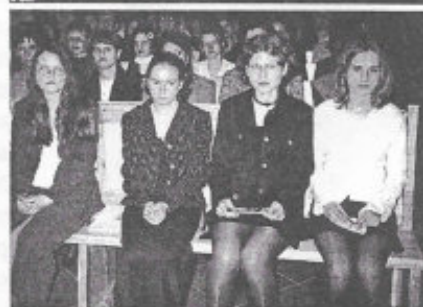
*Jesteśmy dziećmi jednego Boga
Jesteśmy jedną rodziną
Niech nas prowadzi ta sama droga
Niech z serc modlitwy płyną*

*Drogi Kapłanie, dał nam Cię Bóg
Byś nas nauczał Bożych dróg
Byś ziarno wiary w nasze serce siał
Byś się z nami dzielił, tym co Bóg Ci dał*

*Dziękujemy Ci Księżu kochany
Za dar wiary nam przekazany
Żeś przygotował dobrze każdego
Na przyjęcie Ducha Świętego.*

Podziękowanie od młodzieży za przygotowanie do bierzmowania dla księdza Stefana Kalmuckiego z parafii p.w. bł. Michała Kozala

napisała Stanisława Ryńska

13 czerwca br. Ojciec Święty Jan Paweł II podczas mszy św. odprawianej na placu Piłsudskiego w Warszawie będzie beatyfikował 108 męczenników II wojny światowej, którzy oddali życie w obronie wiary i ojczyzny. Wśród beatyfikowanych jest: 3 biskupów, 52 kapłanów diecezjalnych, 26 kapłanów zakonnych, 3 kleryków seminariów diecezjalnych, 7 braci zakonnych, 8 siostr zakonnych i 9 wiernych świeckich.

Z diecezji gnieźnieńskiej w gronie błogosławionych jest 8 kapłanów, jeden z nich: ks. Aleksy Sobaszek związany był z Wągrowcem.

Be Mar

Błogosła

Męczennic

1939 -

Archidiecezji G

Błogosławiony ksiądz Jan Nepomucen Chrzan (1885 - 1942)
Święcenia kapłańskie otrzymał w 1910 r. Był długoletnim proboszczem w Żerkowie. Zaaresztowany w 1941 r. najpierw przebywał w Forcie VII w Poznaniu, potem w Dachau. W ciężkich warunkach obozowych doznał głębokiej przemiany duchowej i umierał wycieńczony chorobą, ale pogodzony z wolą Boga wypowiadając ostatnie słowa: Niech żyje Chrystus Król ...

Błogosławiony ksiądz Franciszek Dachtera (1910 - 1944)
Kapłanem został w 1933 r. Był gorliwym opiekunem młodzieży i prefektem w Inowrocławiu i Bydgoszczy. Wzięty do niewoli jako kapłan wojskowy został jednak umieszczony w obozie koncentracyjnym w Dachau, gdzie poddano go pseudo-medycznym doświadczeniom i wszczepiono malarię. Dlatego umierał w strasznych cierpieniach zachowując ufność i pogodę ducha: Niech nie płaczą. Bóg tak chce. Zgadzam się z Jego wolą, choć serce rwie się do swoich.

Błogosławiony ksiądz Władysław Demski (1884 - 1940)
Kapłanem został w 1910 roku. W Inowrocławiu był prefektem w gimnazjum i nauczycielem języków klasycznych, szanowany przez księży i uczniów. Uwięziony był dla współbraci pocieszycielem. W obozie w Sachsenhausen był wyjątkowo prześladowany a zakatowany został za odmowę podeptania różańca. Mawiał: Wszystko trzeba ścierpieć, na nic się nie skarżyć. Świadkowie uznali, że jak on, tak umierali pierwsi chrześcijanie.

Błogosławiony ksiądz Stanisław Kubski (1879 - 1942)
Wyświęcony w 1900 roku. Najpierw był proboszczem w Gnieźnie (św. Wawrzyniec, Fara), potem długo u Matki Boskiej w Inowrocławiu. Budowniczy Kościoła. Kapłan o niezwykłej pobożności eucharystycznej i maryjnej. Pomaga biednym i kocha dzieci. Na początku wojny uwięziony, przebywał w Buchenwald (w kamieniołomie złamał rękę) potem w Dachau, gdzie „wszystkie cierpienia znosił z anielską cierpliwością, a w modlitwie szukał pociechy i otuchy; pokrzepiał innych dobrym słowem”. Włączony do „transportu inwalidów” zginął zagazowany.

Pomnik w

Błogosławiony ksiądz Władysław Mączkowski (1911 - 1942)

Pochodził z biednej rodziny, ale wytrwale dążył do kapłaństwa; pracowity, pobożny i usłużny. Kapłanem został w 1937 roku. Opiekun młodzieży, dobry kaznodzieja, głęboki spowiednik. Najpierw był wikariuszem w Szubinie, potem proboszczem w Łubowie. Zaaresztowany w 1940 r. został umieszczony w obozie w Dachau. Tutaj sam głodny i wycieńczony, dzielił się ofiarnie własną kromką chleba. Uchodził za przykład cichego zapomnienia o sobie i dobroci. Mówił, że cieszy się na zbliżającą się śmierć, bo ona oznacza radosne spotkanie z Chrystusem.

Błogosławiony ksiądz Marian Skrzypczak (1909 - 1939)

Wyświęcony na kapłana w 1935 roku. Był wikariuszem w Rogowie i Płonkowie, a potem proboszczem w Glinnie Wielkim. Miał pogodne usposobienie, okazywał pomoc biednym a serdeczność dzieciom. W czasie wojny zatrzymał się w Płonkowie. Mimo ostrzeżenia o wrogości hitlerowców pozostał kierując się miłością bliźniego i obowiązkiem posługiwania kapłańskiego. Niemcy napadli wieczorem, ks. Mariana skatowali, zastrzelili pod kościołem i zwłoki zbezczeszcili. Umierając wołał: Jezu zlituj się! ...przebacz im... Grób na cmentarzu w Płonkowie.

Błogosławiony ksiądz Aleksy Sobaszek (1895 - 1942)

Kapłanem został w 1919 roku. Wikariuszem był w Wągrowcu i Słupach, w Trzemesznie prefektem i opiekunem „alumnatu”, będąc prefektem w Gnieźnie studiował jeszcze w Poznaniu filozofię i pedagogikę, jako prefekt w Szamotułach i Rogoźnie zyskał uznanie u nauczycieli i uczniów. Proboszczem został w Siedleminie. Tutaj go aresztowano w 1941 roku. W Forcie VII w Poznaniu wygłosił współwięźniom rekolekcje o cierpieniu. W Dachau świadom zagrożenia śmierci mówił o duchowym działaniu kapłańskim przez cierpienie. Umierając „wszystkie udutki i tortury [...] ofiarował Bogu za swoich parafian...”

Błogosławiony ksiądz Antoni Świadek (1909 - 1945)

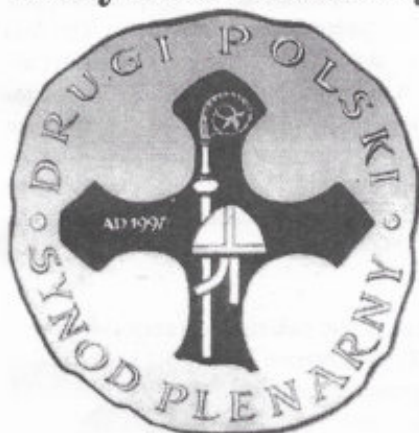
Jako kleryk wyróżniał się pobożnością i pracowitością, silnym męskim charakterem i dobrotliwym usposobieniem. Wyświęcony w 1933 r. okazał się kapłanem o wielkiej gorliwości i dobroci; szczególnie zainteresowany opieką nad dziećmi. Pracował w Bydgoszczy przy Farze i wybudował kościół w Siernieczku. Aresztowany za działalność pasterską i spowiedanie po polsku został wywieziony do Dachau. Umierał na tyfus płamisty, trzymając różaniec. „Był jedną z tych dusz kapłańskich, które słoneczną pogodą ducha, czystości charakteru i głębią wewnętrznego życia równocześnie pociągają, ale i onieśmielają. I zawstydzają”.

Tekst: ks. Ludwik Gładyszewski
Grafiki: Ryszard Dereżyński

II Synod Plenarny Kościoła w Polsce

W dzień jednego z głównych patronów Polski - świętego Wojciecha (23 kwietnia 1999 r.), odbyła się w Gnieźnie końcowa, czwarta sesja II Ogólnopolskiego Synodu Plenarnego. Ostatni synod prowincjonalny w Polsce przedrozbiorowej odbył się w Piotrkowie pod koniec XVI wieku. W okresie rozbiorów diecezje polskie podlegały ustawodawstwu kościelnemu obowiązującemu w państwach zaborczych, a w podzielonym kraju Kościół pełnił rolę integrującą naród. Po odzyskaniu niepodległości przystąpiono do ujednolicenia życia kościelnego.

W sierpniu 1936 roku, czyli po 350 latach od ostatniego synodu polskiego, obradował na Jasnej Górze pierwszy ogólnopolski Synod Plenarny. Poprzedziły go synody diecezjalne. Głównym tematem obrad było ujednolicenie - po przeszło stuletniej niewoli - prawodawstwa i pracy poszczególnych diecezji oraz rozwój duszpasterstwa w oparciu o Akcję Katolicką. Przewodniczył im ks. kardynał August Hlond Prymas Polski. Obrady podsumował specjalny list pasterski Episkopatu, w którym biskupi ostrzegali wiernych między innymi przed groźbą zalewu komunizmu i bezbożnictwa oraz apelowali o obronę wiary, czuwania nad duchem narodu i bezpieczeństwem ojczyzny, bo *dzięki tym skarbowi ducha i mocy nadziejskich opierała się Polska zwycięsko najcięższym wstrząsom. Następnie zaapelowali do wiernych: jeśli tylko silnie staniecie pod sztandarem Chrystusowym, jeśli się pod nim wszyscy zjednoczycie do wspólnego czynu zbawczego, wtedy zwycięstwo krzyża jest niewątpliwe, a w tem zwycięstwie jest gwarancja jedyna tryumfu narodu i Państwa.* Obecnie słowa te można uznać za prorocze, bo tylko dzięki wierze, *skarbowi ducha i mocy nadziejskich* oraz milionów chrześcijan i wszystkich ludzi dobrej woli Polska odbudowuje dzisiaj swój narodowy byt.

Sześćdziesiąt lat po Ogólnopolskim Synodzie Plenarnym rozpoczęły się przygotowania do Drugiego Synodu Plenarnego Kościoła w Polsce. Miały one na celu między innymi nauczyć odpowiedzialności za Kościół wiernych świeckich, toteż czynnie uczestniczyli oni

w pracach przygotowawczych i w sesjach kończących Synod. Redakcja tekstów poszczególnych dokumentów synodalnych trwała kilka lat. Najpierw przygotowane były tzw. *Texty robocze* Synodu. Równocześnie w diecezjach, parafiach, zakonach i klubach inteligencji katolickiej powstawały zespoły synodalne, które analizowały *Texty robocze*. Omawiane je również na diecezjalnych i ogólnopolskich spotkaniach synodalnych. Zespoły synodalne przyczyniły się do podniesienia wiedzy religijnej i życia wewnętrznego ich członków oraz powstawania wielu nowych działań zainicjowanych przez ludzi świeckich. Uczestnicy spotkań organizowanych przez zespoły synodalne mieli także możliwość zastanowienia się nad swoją wiarą i zrozumienia na czym polega i do czego zobowiązuje fakt przynależności do Kościoła.

Zasadniczym mottem II Synodu było hasło: *Wdzięczność i nadzieja w perspektywie trzeciego tysiąclecia.* Znaczenie tych słów zostało wyjaśnione w dokumencie o potrzebie i zadaniach nowej ewangelizacji na przełomie II i III tysiąclecia chrześcijaństwa. Kościół w Polsce powinien wyrazić Bogu wdzięczność za *moc Chrystusowego Krzyża, która objawiła się w świętych wyniesionych na ołtarze i w tysiącach zwykłych chrześcijan żyjących „po Bożemu”; za trwanie przy „wierze ojców” w czasach totalitaryzmów i za odnowę naszego Kościoła w duchu II Soboru Watykańskiego; za nową ewangelizację Jana Pawła II i za dzieła apostołskie ks. Franciszka Blachnickiego, dr Wandy Błęńskiej, Hanny Chrzanowskiej, kard. Adama Kozłowieckiego, ks. Jerzego Popiełuszki, Teresy Strzembos, abpa Ignacego Tokarczuka i wielu innych. Jest to nadzieja z wiary, że stać nas na odczytanie znaków czasów w mocy Ducha Świętego i na rachunek sumienia z małoduszności, na wizję parafii jako „wspólnoty wspólnot” i realizację tej wizji, na porywające lekcje religii i na media katolickie z prawdziwego zdarzenia. Z tą wdzięcznością i nadzieją gromadzimy się na II Synodzie Plenarnym, aby jeszcze raz „przyjrzeć się powołaniu naszemu w świetle Vaticanum II”, odczytać nowe znaki czasu i podjąć trudne, ale i piękne wyzwania, które stoją przed Kościołem w Polsce u progu Trzeciego Tysiąclecia.*

Poszczególne dokumenty synodalne opracowane zostały przez 14 Zespołów Metropolitalnych. Przegłosowywano je na czterech sesjach, które odbywały się od grudnia 1998 roku do kwietnia 1999 roku kolejno w Krakowie, Wrocławiu, Poznaniu i Gnieźnie. Brali w nich udział, z prawem głosowania, duchowni i świeccy z każdej diecezji, którzy otrzymali pisemne zaproszenie. Metropolię gnieźnieńską na poszczególnych sesjach reprezentowało między innymi zawsze trzech delega-

tów wybranych przez Archidiecezjalną Radę Duszpasterską.

Każdy dokument synodalny uwzględnia trzy podstawowe zadania Kościoła: nauczanie, uświęcanie i głoszenie Słowa Bożego oraz zbudowany jest według tego samego schematu. Pierwsza część zawiera podstawowe wiadomości nauki Kościoła na dany temat. Następnie podana jest aktualna sytuacja w danej dziedzinie, czyli *spojrzenie oczyma wiary na nasze „dziś” i warunkujące je „wczoraj”.* W trzeciej części zawarte są wskazania dotyczące realizacji zadań przez duchownych i świeckich. Na każdej kolejnej sesji omawiano poprawki wniesione podczas poprzednich posiedzeń, były to nieliczne uwagi dotyczące bardziej precyzyjnych sformułowań wykluczających wszelkie dwuznaczności. Na czterech sesjach przyjęto następujące dokumenty II Synodu Plenarnego Kościoła w Polsce: Każdy z tych tematów opracowywany był przez jeden Zespół Metropolitalny:

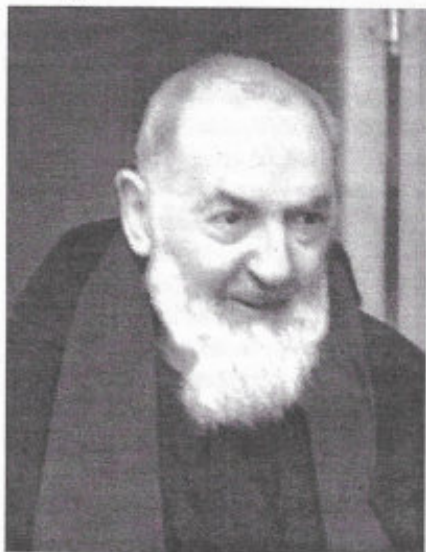
1. *Świętość. Dar i zadanie;*
2. *Powołanie do życia w małżeństwie i rodzinie;*
3. *Szkola i uniwersytet w życiu Kościoła i narodu;*
4. *Liturgia Kościoła po Soborze Watykańskim II;*
5. *Sól ziemi. Powołanie i posłannictwo świeckich;*
6. *Misyjny adwent nowego tysiąclecia;*
7. *Kościół wobec rzeczywistości politycznej;*
8. *Kościół wobec życia społeczno-gospodarczego;*
9. *Posługa charytatywnej Kościoła;*
10. *Ewangelizacja kultury i środków masowego przekazu;*
11. *Potrzeba i zadania nowej ewangelizacji na przełomie II i III tysiąclecia chrześcijaństwa;*
12. *Maryja w tajemnicy Kościoła;*
13. *Kapłaństwo i życie konsekrowane jako wspólnota życia i posługi z Chrystusem;*
14. *Duszpasterstwo polskie za granicą.*

W sesji gnieźnieńskiej z prawem głosowania uczestniczyły 293 osoby: Episkopat polski, przedstawiciele zgromadzeń zakonnych męskich i żeńskich, kapłani i świeccy. Rozpoczęła ją Msza Święta w katedrze pod przewodnictwem księdza Prymasa Józefa kardynała Glempa, który także przewodniczył obradom. Odbywały się one w auli Prymasowskiego Wyższego Seminarium Duchownego. Na sesji omawiane były cztery dekry, w tym dekret dotyczący nowej ewangelizacji na przełomie II i III tysiąclecia chrześcijaństwa przygotowany przez Zespół Metropolitalny z Gniezna. Obrady rozpoczął hymn do Ducha Świętego, a zakończyło wspólne odśpiewanie Bogurodzicy i błogosławieństwo udzielone przez księży biskupów.

Życzyć sobie należy, żeby dzieło II Synodu Plenarnego zaczęło być jak najszybciej realizowane i przynosiło owoce, a szczególną rolę będą mieli do spełnienia wierni świeccy, którzy mają - tak jak duchowni - poczuwać się do odpowiedzialności za Kościół.

Leokadia Grajkowska

Ojciec PIO z Pietrelciny

Po 30 latach starań o beatyfikację, 2 maja br. Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił ojca Pio błogosławionym.

25 maja mija 112 rocznica urodzin o. Pio. Mając 15 lat wstąpił do nowicjatu ojców Kapucynów. W 1910r. w miesiąc po przyjęciu święceń kapłańskich po raz pierwszy otrzymał stygmaty, rany jed-

nak zniknęły, ale pozostał ból. 8 lat później otrzymał stygmaty na ciele- 5 ran Pana Jezusa, jako pierwszy ks. w historii Kościoła.

Tysiące ludzi przychodziło do niego spowiadać się. Wielu utrzymywało z nim korespondencję listowną dla korzystania z jego świętych rad. Wśród tysięcy listów, porządkując korespondencję przed jego śmiercią Ojciec Pio kazał listy spalić. Natomiast o dwóch listach od biskupa Karola Wojtyły (z listopada 1962r.) powiedział: „Te dwa zostawcie, one będą ważne”.

Ojciec Pio znany był z bardzo długich modlitw i mszy św., w których uczestniczyły zawsze tłumy.

Niektórzy z nich twierdzą, że zwracając się w trudnych sytuacjach w modlitwie do ojca Pio czuli intensywny zapach kwiatów.

Dnia 23 września 1968r. o godz. 2.30 rano Ojciec Pio umiera. Tuż przed śmiercią zaczęły goić się stygmaty, a zdjęcia zrobione tuż po skonięciu, ukazują gładką skórę w miejscach, w których przez ponad pół wieku sączyła się krew.

„Tak jak Bóg w jednej chwili go zranił, tak samo w jednej chwili go uzdrowił”- mówiono.

„Jak trudno, Panie, wspiąć się na Gólgotę,

by u stóp Twoich rannych- siebie złożyć w pokorze;

Jak trudno Panie krew widać Twoich cierni

*Oblicze ciał boleścią sines nie chcąc się zapaść
I nie chcąc pokaty za winę, coraz trudniej Panie”*

(Ingebor Nałęcka)

Opis wszelkich łask uzyskanych za wstawiennictwem Ojca Pio można kierować pisemnie do:

*POSTULAZIONE DELLA CAUSA DI PADRE PIO
Convento „S. Maria delle Grazie”*

71013 San Giovanni Rotondo(FG)- ITALY.

Anna Borczykowska

KRAJ LAT DZIECIĘCYCH

WADOWICE to ciche schłodne miasteczko nad rzeką Skawą, wijącą się u podnóża lesistych pasm Beskidu Małego. Miasto zostało jeszcze założone w czasach piastowskich.

Tu urodził się najjaśniejszy obywatel tego miasta Karol Wojtyła. Ojciec Święty Jan Paweł II.

Na pożółkłych kartkach księgi chrztu w wadowickim kościele na stronie 149 czytamy: „Karol Józef Wojtyła, syn Karola i Emilii Koczorowskich, urodzony 18 maja 1920 roku i ochrzczony 20 czerwca 1920 roku”.

A pożółkłe kartki prywatnego albumu pokazują rodziców. Pobrali się oni w 1905 roku. Świat zmierział wówczas ku wojnie. Ojciec przyszłego Papieża służył wówczas w wojsku austriackim, a po 1918 roku został urzędnikiem Powiatowej Komendy Uzupełnień w Wadowicach. Był bardzo sumienny i pra-

wy, stanowił wzór dla swoich synów. Matka była łagodna, dobrotliwa, tworzyła w domu rodzinną serdeczną atmosferę, dorabiała szyciem. Ta wspaniała kobieta jednak prędko osierociła dzieci. Zmarła na zapalenie mięśnia sercowego. Karol Wojtyła miał wówczas 9 lat i chodził do klasy trzeciej szkoły powszechnej, a starszy syn był na studiach medycznych. W trzy lata po śmierci matki starszy syn zaraża się od pacjentki płonicią i umiera.

Państwo Wojtyłowie mieli i córeczkę, ale nie przeżyła przyjscia na świat. Dlatego nie miała imienia. Karol pozostał tylko z ojcem, wspaniałym ojcem. Ich ukochanym miejscem stało się sanktuarium kalwaryjskie, tu modłał się przed kapliczkami nabierali sił do życia.

16 czerwca Jan Paweł II odwiedzi swój „kraj lat dziecięcych”, odwiedzi swój dom, przy ulicy Kościelnej 7, dom którego właścicielem był Żyd Chaim Balamutha. Dom, który mu przywołał tych jedynych na świecie - ojca, matkę, brata i siostrę.

Drugim cennym wymiarem tegorocznej wizyty w rodzinnym mieście jest spotkanie z Wadowicką Panią, z obrazem Matki Bożej Nieustającej Pomocy, który od ponad stu lat cieszy się niesłabnącą czcią w Wadowicach. Płótno ma wymiary 1,90 x 0,80 m. W 1896 roku zawiązało się przy wadowickiej parafii Bractwo Nieustającej Pomocy NMP, które krzewiło kult maryjny, głównie poprzez nabożeństwa i msze wotywny. Mieszkańcy trwali przy swej Pani, przy Maryi w okresie międzywojennym i w latach okupacji i nie opuścili Jej do dziś. Od 1964 roku odbywają się w parafii odpusty w święto MB Nieustającej Pomocy: w pierwszym uczestniczył abp Karol Wojtyła. Młody Karol Wojtyła często modlił się przed wizerunkiem Maryi. Powrócił do Wadowickiej Pani jako papież w czasie pielgrzymek do rodzinnego miasta w 1979 roku i 1991 roku.

W czasie obecnej pielgrzymki Ojciec Święty Jan Paweł II dokona koronacji obrazu Matki Boskiej Nieustającej Pomocy, znajdującego się w bazylice Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny. W kościele tym Ojciec Święty był ministrantem, potem należał do Sodalitacji Mariańskiej, tu też wielokrotnie przybywał jako biskup. Kościół wadowicki nazywa „Matką Kościoła”. Stąd wywodzi się Jego droga duchowa.

Mieszkańcy Wadowice pragną, aby spotkanie z Ojcem Świętym było wielkim Te Deum za Papieża, za Polaka i wyrazem wielkiej wdzięczności Ojcu Świętemu za wszystko co czyni dla Kościoła.

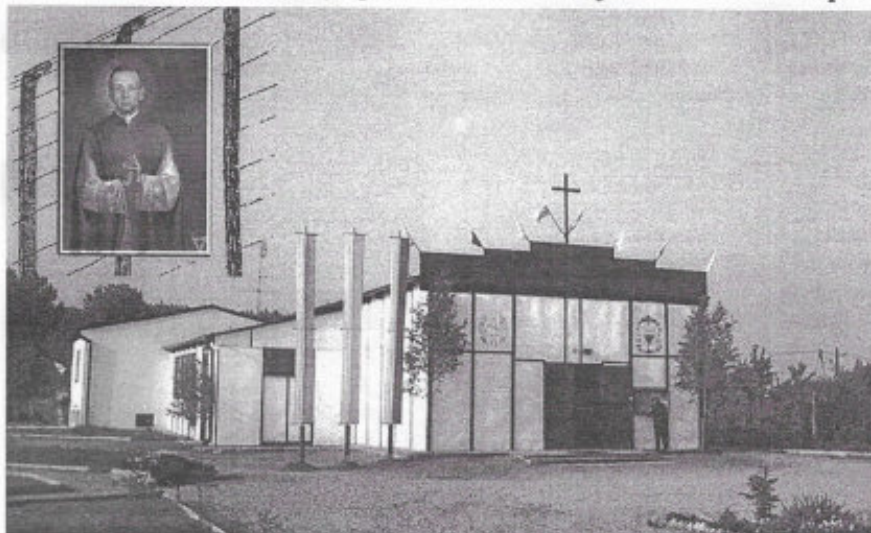
Wadowiczanie wymodlili ten przyjazd, bo przecież napawa ich dumą i radość, że mieszkają w mieście, które było kołyską Jego Świętobliwości i doskonaliło Jego formację intelektualną i duchową.

Maria Baar

10 LAT PARAFII BŁOGOSŁAWIONEGO MICHAŁA KOZALA W WĄGROWCU

Rozmowę z proboszczem ks. Stefanem Kalmuckim prowadziła Maria Baar

Są daty, które mówią. Dla parafii jest nią dzień 27 czerwca 1989r.

Tak, data ta oznacza erygowanie parafii pw. Błogosławionego Michała Kozala przez ks. Prymasa Polski, Józefa Kardynała Glempa.

Jest i następna data, bardzo znacząca 2 lipca 1989, dzień poświęcenia Bożej roli przez ks. dziekana prałata Heliodora Grabiasa.

Parafia otrzymała pole, na którym szumiało zboże, ziemia ta stała się miejscem poświęconym, miejscem modlitwy wznoszonej do Pana. To wykłoszone pole przypominało przypowieść o siewcy zapisaną w Ewangelii św. Łukasza. Ziarno rzucające przez siewcę padało różnie i nie przynosiło plonu, aż padło na ziemię żyzną i wydało plon stokrotny. I nasz kościół stojący na Bożej roli niech daje plon obfity, przecież człowiek nie odnajdzie siebie bez Boga. Modlitwa daje sens całemu życiu, w każdym momencie, w każdej okoliczności.

Wiemy, że u źródeł każdego charyzmatu kryje się dążenie ku Panu, jakie było synowskie poszukiwanie Boga u bł. Michała Kozala.

Są świadkowie, którzy głoszą o Błogosławionym, że był wierny Bogu aż do końca, w odczłowieczonym świecie w Dachau jaśniał człowieczeństwem, nosił w sobie kult Eucharystii, Jego przesłaniem duchowym była myśl - Zło dobrem zwyciężaj. Złożył Bogu ofiarę ze swego życia, za Kościół, Polskę, za Ojczyznę - Pro Ecclesia et pro Patria. Nosił godnie „P” na amarancie.

Parafia otrzymała od Opatrzności wielki dar, dar czasu, wszystko dzieje się na jej oczach, we wszystkim może współuczestniczyć.

Nasz Patron został wyniesiony na ołtarze 14 czerwca 1987 w Warszawie w czasie Kongresu Eucharystycznego przez Ojca Świętego Jana Pawła II. Wielu z nas uczestniczyło w tej podniosłej uroczystości. Dziękujemy Bogu za wielki dar uczestniczenia w beatyfikacji i modlimy się o rychłą kanonizację.

Jakie kształty w parafii obrał kult Błogosławionego Michała Kozala?

Bardzo uroczysto obchodzimy odpusty, dni rocznic urodzin i śmierci naszego Patrona. Heroizm jego życia i śmierci głoszą naoczni świadkowie; ks. kanonik Roman Zientarski - więzień obozu koncentracyjnego w Dachau i świadek męczeńskiej śmierci biskupa Michała Kozala, ks. radca Mieczysław Figas, ks. radca Seweryn Tomczak, ks. prałat Tabaczyński, ks. Edward Tomaszewski byli więźniowie obozu koncentracyjnego w Dachau, ks. prałat Joachim Behenke, ks. radca Józef Szczepaniak świadkowie życia bł. Michała Kozala, ks. kanonik Edward Ruta jedyny kapłan ochrzczony przez ks. Michała Kozala, ks. kan. Kazimierz Warda i inni kapłani.

Czy parafia dziedziczy relikwie Błogosławionego Michała Kozala?

Błogosławiony Michał Kozal doświadczył śmierci XX wieku, przeszedł przez krematorium. Dlatego nie mamy Jego szczątków, mamy jednak ziemię z Dachau. Ziemię, która Go nosiła, która była niemyim świadkiem cierpień, bólu, płaczu i śmierci tysięcy uwieczonych.

W 1993 parafia obchodziła 100 lecie urodzin Patrona i 50 lecie Jego śmierci. Jaką wymowę i jaki charakter miały te Jubileuszowe Dni?

Parafia nawiązała do słów Pawłowych „Zło dobrem zwyciężaj” (Rz 12,21). Wszystkie ceremonie odbywały się w tym duchu. Odprawiano Eucharystie, nabożeństwa. Słuchano koncertów, poezji i pieśni. Uroczystości uświetniła procesja Eucharystyczna ulicami parafii.

Parafię naszą w Jubileuszowe Dni odwiedził ks. abp Henryk Muszyński, byli też obecni: bp St. Gądecki, bp B. Wojtuś, bp J. Czerniak i księża z dekanatu.

Dla upamiętnienia uroczystości wybito Medal Pamiątkowy, wydano folder, kartę pocztową i okolicznościową kopertę oraz pieczęć.

W rocznicę męczeńskiej śmierci Patrona w 1996 roku w czasie uroczystej Eucharystii odbyła się promocja książki Stefana Pastuszewskiego „Bydgoski okres (1923-1927) w życiu błogosławionego Michała Kozala”. Książkę promował sam autor. Promocję ubogaciła wystawa pt. „Niech słowa rzeźbią pomnik pamięci” ilustrująca różne wydania książkowe o bł. Michał Kozalu.

Proszę powiedzieć, na ile promocja i wystawa ubogaciła ducha Parafian?

Bezpośrednie spotkanie z autorem książki, oznacza czerpanie ze źródła. Poznać człowieka, to najtrudniejsza rzecz. Spotkanie autorskie odsłoniło wiele szczegółów z życia Błogosławionego, tym samym nasz Patron stał się nam bliższym, bardziej znanym. A zakup książki nie tylko wzbogacił domową bibliotekę, ale dał początek gromadzeniu materiałów, których tytuły ukazała wystawa.

Piękną formę kultu stanowią pielgrzymki - szlakiem Patrona.

Tak, ślady Jego życia są wielu parafianom znane, począwszy od Nowego Folwarku, miejsca urodzenia, poprzez: Krotoszyn - miejsce chrztu i pobieranie nauk; Gniezno - miejsce święceń kapłańskich, dalej miejsce wikariatu w parafii Pobiedziska i oczywiście Krostkowo jako pierwsza samodzielna parafia, a także Bydgoszcz, gdzie nasz Patron był prefektem w Żeńskim Gimnazjum Humanistycznym. Byliśmy z pielgrzymką we Włocławku, to jest w mieście, w którym bł. Michał Kozal pełnił godność biskupa pomocniczego. Oczywiście byliśmy też w Łądzie, w klasztorze i celi, gdzie nasz Patron złożył w ręce Boże swój los.

Niestety nie byliśmy jeszcze w Dachau w Jego ostatnim miejscu pobytu.

7 czerwca w Bydgoszczy określonej stacją *Nowych Męczenników Ojciec Święty Jan Paweł II* odprawi Eucharystię, podczas której rozważać będzie słowa: „*Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości*” słowa te odnoszą się do „*Nowych Męczenników*” naszych czasów. Jest ich tak wielu. W dziejach Kościoła w naszym stuleciu zginęło ich najwięcej. Czy stąd też popłynie modlitwa ku czci Patrona?

Jestem przekonany, że tak. Bydgoszcz przecież kultywuje swój martyrologiczny charakter od okresu międzywojennego, a historia jej w tym pomaga. To właśnie w Bydgoszczy prefektem szkolnym był bł. Michał Kozal. Wraz z nim zostali zamęczeni w Dachau liczni księża, klerycy, zakonnice i świeccy. Stąd też swoją męczeńską drogę rozpoczął ks. Jerzy Popiełuszko.

Wiem, że wielu parafian udaje się na spotkanie z Ojcem Świętym i uroczystą Eucharystię.

*„Pamiętasz dłonie matki?
popękane jak ziemia
Ona dziś w oknie nieba
wypatruje syna”*

Tak można powiedzieć o Matce Błogosławionego, Biskupa Męczennika. Ta prosta kobieta potrafiła swoim dzieciom dać tak wiele, że każde z nich może być wzorem do naśladowania. Czy parafia wspomina i pamięta o Niej?

Tak. Odwiedzamy grób Matki błogosławionego Michała Kozala w Bydgoszczy. Byliśmy z ministrantami, lektorami i psalterzystkami.

Powróćmy może teraz myślą do wszystkiego co można nazwać „początkiem”. Proszę słowo o budowie kościoła - kaplicy.

Po erygowaniu parafii, poświęceniu Bożej roli, dzięki zaangażowaniu Parafian tymczasowy Kościół nabierał aktualnych kształtów.

To sprawiło, że dnia 6 grudnia 1989 r. ks. bp Bogdan Wojtuś poświęcił Kaplicę i salę katechetyczną. Natomiast 26 stycznia poświęciliśmy nowe pancerne tabernakulum. Do tego trzeba dodać poświęcenie 2 września 1992 roku haftowanego ręcznie sztandaru oraz 26 stycznia poświęcenie relikwiarza.

Parafia bł. Michała Kozala i św. Krzysztof w lipcu zwołuje młodzież ze wszystkich parafii na „Dni ze św. Krzysztofem” patronem podróży. Proszę zobrazować przebieg tych dni.

W tym roku, już po raz piąty, będziemy obchodzić „Tydzień ze św. Krzysztofem”. W ramach tych dni gromadzimy się na liturgii mszy św., nabożeństwach, a przede wszystkim młodzież i dzieci uczestniczą w rajdach rowerowych, konkursach, meczach w piłkę nożną. Kulminacyjnym punktem jest uroczysta Eucharystia, połączona z poświęceniem pojazdów i naturalnie po niej ognisko z pieczeniem kiełbasek i zabawa taneczna.

Forma „Dni ze św. Krzysztofem” uważam, że się bardzo przyjęła. Wydaje nawet owoce. Po prostu coraz więcej młodzieży garnie się na wspólną modlitwę, przygodę i spotkanie.

Śpiew i muzyka występuje w każdym kościele, jest to piękna forma modlitwy, która służy Bogu i ludziom. Proszę powiedzieć, kto wypełnia to posłannictwo w tej parafii?

W parafii pw. bł. Michała Kozala pierwszy organista jest obecnie kapłanem, drugi jest śpiewakiem operowym, trzeci kto wie czy nie najmłodszym organistą w diecezji, ale również z wielkimi możliwościami i zdolnościami. Przy parafii istnieje zespół śpiewaczy „Psalite Deo”, oraz psalterzystki.

Czas kończyć, chociaż to muślinowy przegląd dziesięciu lat.

Księdzu Proboszczowi i wspólnocie parafialnej pw. bł. Michała Kozala w pierwszym dziesięcioleciu słowa te dedykuję:

*„W ten wczesny niedzielny ranek
tak bije serce
jak dzwon.
Pan zaprasza również mnie
ofiaruje radość
otrze lzy
dodaje sił
i nigdy
nie jestem sam. (C. Wiącek)*

Bóg zapłać za rozmowę. M.B.

Uroczystość odpustowa ku czci bł. Michała Kozala w Wągrowcu

14 czerwca o godz. 18.00

Mszę św. odprawi i Słowo Boże wygłosi
ks. prałat Heliodor Grabias

27 czerwca 1999 r. o godz. 11.00

w 10. rocznicę erygowania parafii
pw. bł. Michała Kozala
w Wągrowcu
sprawowana będzie

dziękczynna Eucharystia

- zapraszamy -

WARTO WIEDZIEĆ

„Dobry Jezu, a nasz Panie daj Mu wieczne spoczywanie”

Tymi słowami wołaliśmy nad mogiłą

Ojca

ks. Macieja Andrzejewskiego

wyrażając ból i wiarę, że Dobry Bóg przyjmie Go do Swego Królestwa.

Z wyrazami współczucia

Duchowieństwo i wierni Wągrowca

Drodzy Modzi Przyjaciele!

Nie mamy już wyjścia Lednica 2000 poniosła!

Również w tym roku musimy się spotkać nad jeziorem Lednica, naszą narodową chrzcielnicą przy Bramie III Tysiąclecia. Tajemnicza moc popycha nas i przynagla. Na zegarze dziejów historii wybija III Tysiąclecie. Są z nami Ojciec Święty, Ksiądz Prymas, nasi biskupi i duszpasterze; są z nami koledzy i koleżanki, nasi przyjaciele. Jesteśmy razem przy Chrystusie, to przecież Jego przyjście wyznacza tę chwilę. Nikogo nie może zabraknąć.

4 czerwca 1999 roku, w piątek po Bożym Ciele, w przeddzień przyjazdu Ojca Świętego do Polski, spotykamy się wszyscy - młodzież lednicka na wielkim czuwaniu oraz aby przywitać Ojca Świętego w Ojczyźnie.

Pragnąc wygrać wyścig z czasem posługujemy się symbolami. W tym roku będzie to ziemia, ziarno i rośliny zielone, pierścień i chleb. Dzięki symbolom mówimy więcej niż mówimy. Inaczej byśmy nie zdążyli. A my nie tylko musimy zdążyć, my musimy wyprzedzić czas w pogoni za Chrystusem. Dlatego zbieramy się nad Lednicą, aby wspólnie wejść w III Tysiąclecie.

Przywieź ziemię ze swoich stron, przyjedź odebrać pierścień z Rybą - znakiem Chrystusa, przyjedź przelać się chlebem.

A zatem do zobaczenia przy bramie III Tysiąclecia nad Lednicą.

Zabierz przyjaciół!

Z Bogiem

o. Jan Góra OP

Ks. Stanisławowi Borowiakowi

na 30 lecie posługi kapłańskiej

błogosławieństwa Bożego
opieki Najświętszej Maryi Panny
i mocy Ducha Świętego

życzy

Redakcja „Światłości”

Kalendarium

Czerwiec

- 01 - św. Justyna
- 02 - św. Marcelina i Piotra
- 03 - Boże Ciało
- 05 - św. Bonifacego
- 08 - św. Jadwigi Królowej
- 09 - św. Efrema
- 10 - bł. Bogumiła
- 11 - Najśw. Serca P.Jezusa
- 12 - Niepokalanego Serca Maryi Panny
- 13 - św. Antoniego
- 14 - św. Metodego
- 15 - bł. Jolanty
- 16 - św. Benona
- 17 - św. Alberta Chmielowskiego
- 19 - św. Romualda
- 21 - św. Ałojzego Gonzagi
- 22 - św. Paulina zNoli
- 24 - św. Jana Chrzyciela
- 25 - św. Wilhelma i bł. Doroty
- 26 - św. Jana i Pawła
- 27 - św. Cyryla i Władysława
- 28 - św. Ireneusza
- 29 - św. Piotra i Pawła
- 30 - pierwszych męczenników Kościoła Rzymskiego

Nauczycielom, Katechetom, Wychowawcom

na czas zasłużonych wakacji
wielkiej ciszy
dającej możliwość
słuchania, oglądania
i podziwiania
księgi STWORZENIA.

Redakcja
„Światłości”

ŁEKNO

Msza św. o godz. 12.00

Przewodniczyć będzie
i Słowo Boże wygłosi

ks. dr Jan Pawłowski

sekretarz
Nuncjatury Apostolskiej
w Brazylii

UROCZYSTOŚĆ
KU CZCI
ŚWIĘTYCH PIOTRA I PAWŁA

WĄGROWIEC

Msza św. o godz. 18.00

Przewodniczyć będzie
i Słowo Boże wygłosi

ks. Roman Grocholski

dyrektor Archidiecezjalnego
Domu Rekolekcyjnego w Rościnnie
współkoncelebransami będą
księża neoprezbiterzy
Sławomir Brząkała
i Marcin Małagowski

W STRONĘ ŚWIATŁA

W WAS ODBIJA SIĘ OBRAZ BOGA

PAPIEŻ O DZIECIACH

„W was odbija się najczystszy, najbardziej przejrzysty obraz Boga, naszego Ojca niebieskiego, który stworzył nas z miłości.

A poza tym jesteście małymi przyjaciółmi Jezusa, co znaczy przedwiecznego Syna Ojca, który stał się człowiekiem, takim jak my, dla naszego zbawienia. Stał się dzieckiem, takim jak wy, aby nieść w świat dary miłości, dobroci, pokoju”.

NIECH WASZE ŻYCIE BĘDZIE HYMNEM RADOŚCI

„Wiek wasz jest porą życia dla zasiewów i dla przygotowań gruntu pod przyszłe zbiory. To czas przygotowań. Tak więc im poważniejsze jest zaangażowanie z jakim podejmujecie dzisiaj wasze obowiązki, tym staranniej i skuteczniej spełniać będziecie wasze posłannictwo, jakie zostanie wam jutro powierzono”.

WYPEŁNIJCIE WASZE OBOWIĄZKI

„Przede wszystkim w szkole. Przykładajcie się do nauki z wielkim zapałem, sprzyja ona niewątpliwie dojrzewaniu waszej osobowości. (...) Uczcie się pragnąć poznawać rzeczy wciąż nowe, a czyńcie to z wielką pokorą, ponieważ tylko ona uczyni z was otwartymi i gotowymi do wciąż nowych zdobyczy. Osiąga metę ten, kto zdaje sobie sprawę, że jeszcze mu daleko

do upragnionych celów i dlatego nie szczędzi sił, aby je dostrzec”.

UMIEJCIE SIĘ BAWIĆ I BAWCIE SIĘ

„Otóż trzeba wam wiedzieć, że zabawa jest nie tylko przejawem rozrywki, czy dowodem lekkomyślności, lecz - nawet wtedy, gdy nie zdajecie sobie z tego sprawy - okazją do kształtowania charakteru i pielęgnowania cnót. W przyszłości nieraz będziecie musieli współdziałać z innymi, mierzyć się z innymi. Znajdziecie się w obliczu problemów czyniących życie tak podobnym do meczu, który musi przecież być rozegrany uczciwie, w którym gra rolę mądre użycie własnych energii, stosowanie właściwego tempa, oraz lojalny i szlachetny stosunek do spraw współzawodnictwa”.

PAMIĘTAJCIE O TYM CZYM JEST NAUKA I CZYM JEST ZABAWA.

„Pomiędzy nauką, a zabawą istnieje ciągłość. Obydwie współuczestniczą w kształtowaniu waszej osobowości, ponieważ obydwie mogą wiele nauczyć, będąc jednocześnie wyrazem młodości, która nie jest tylko młodością ciała, lecz także młodością ducha”.

KOCHANE DZIECI

„Życie jest darem Boga, wiek, w którym się teraz znajdujecie, jest niewątpliwie najpiękniejszym, najświeższym, najbogatszym w nadzieję, jakoby zwróconym ku radosnej i pogodnej przyszłości. (...) Musicie wzrastać, to znaczy, rozwijać się dzień, po dniu, stawać się dojrzałszymi. Nie tylko w sensie fizycznym ale i potrzebne jest wzrastanie duchowe. Pan dał dary, złożył wewnątrz was, a mianowicie, inteligencję, wolę, zdolność miłowania Go i kochania bliźniego. W tej pracy nikt z was

nie jest sam, każdy ma na swojej drodze życia, rodziców, szkołę, parafię.

Przecież Pan Jezus w czasie długich lat dzieciństwa i młodości spędzonych w Nazarecie też „czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi”. Idźcie Jego drogą.

Są to słowa Jana Pawła II skierowane do dzieci z różnych okazji.

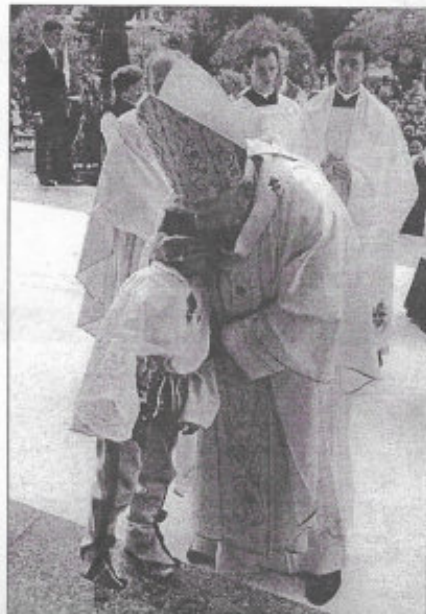
Jan Paweł II nie przejdzie nigdy obojętnie obok dziecka. Bierze na ramiona, całuje, błogosławi, nazywa radością.

Ojciec Święty od początku swojego pontyfikatu, w wielu homiliach, przemówieniach i dokumentach Stolicy Apostolskiej daje wyraz jednoznaczному stanowisku Kościoła w sprawach zasadniczych, związanych z życiem i wychowaniem dziecka, z jego prawami w rodzinie i społeczeństwie. Nauczanie papieskie przypomina Prawo Boże, budzi sumienia, wyzwała inicjatywy, które łączą ludzi do wspólnego działania.

W słowach Jana Pawła II doczytujemy się przesłania „aby dzieci miały życie i miały je w obfitości” (J 10,10)

Wszystkim dzieciom i młodzieży na zamykający się rok szkolny 1998/99 i nadchodzące wakacje z serca życzymy ewangelicznej obfitości.

Redakcja „Światłości”

Ścieżki

KRZYŻÓWKA

		1		16				18	4
	15		8					11	
	21	3	20						6
		19			12				
5									2
9									
17									
		7							
	10								
									14

1. Msza św. inaczej.
2. Uczniowie Pana Jezusa.
3. Sakrament, który jest fundamentem rodziny.
4. Miesiąc poświęcony Bożemu Sercu Jezusa.
5. Uroczysty pochód z Najświętszym Sakramentem.
6. Współpracuje z biskupem.
7. Święty przedstawiany z kluczami.
8. Pan Jezus przemienił go w Swoje Ciało.
9. Obchodzi święto 23 czerwca.

Odpowiedzi wpisz w diagram krzyżówki i odczytaj hasło według ponumerowanych pól od 1 do 21.

OJCOWIE I DZIECI

H
O
S
T
I
A	1. ADAM	S. MARYJA
	2. ZACHARIASZ	A. JÓZEF
	3. JOACHIM	T. IZAAK
	4. ABRAHAM	H. ABEL
	5. DAWID	O. JAN CHRZCICIEL
	6. JAKUB	I. SALOMON

Każdemu ojcu przyporządkuj dziecko i z podanych liter odczytaj hasło.

Czy znasz Pismo Święte?

Rozwiązania krzyżówek (tylko hasła) wraz z kuponem prosimy przelać na adres redakcji lub wrzucić do skrzynki w Kościele bł. Michała Kozala do 20 maja 1999r.

KOLOROWANKA

Papież w oczach dzieci

Ojciec Święty ma wspaniałą robotę. Musi tylko mówić, co inni mają robić. I jest to dość dużo. Ponieważ Duch Święty pod postacią gołębicę wciąż nad nim krąży, o niczym nie zapomina. Jako uczeń nie mam tak dobrze.

Janek, 11 lat

Ojciec Święty mieszka we Włoszech i na pewno je dużo pizzy, spaghetti i ravioli.

Zosia, 10 lat

Napisz jakie wydarzenia ze Starego i Nowego Testamentu ilustrować obrazki? Jeśli potrafisz podaj, gdzie można je znaleźć?

Nagrodę z numeru 62 wylosowała:

Karolina Walkowiak, 62-085 Skoki, ul. Osiedlowa 20

Agnieszka Brzyk, Stożyzn, ul. Wągrowiecka 12/4, 62-100 Wapno

„Światłość” Katolicki Miesięcznik Ziemi Wągrowieckiej

Adres redakcji: ul. Rzeczna 4a, 62-100 Wągrowiec, tel./fax/modem (0-67) 26-21-217. Redaguje kolegium w składzie: Maria Baar, Leokadia Grajkowska, Zdzisława Januchowska, Aurelia Lęzowska, ks. Stefan Kałmucki, ks. Krzysztof Woźniak. Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania tekstów.

Druk: ZP M-DRUK Wągrowiec, ul. Konopnickiej 50, tel. 0-67 26-20-238. Korespondencję prosimy przysyłać na adres redakcji lub do skrzynki w kościele bł. Michała Kozala w Wągrowcu.